

33e JOCS FLORALS 2021

Text Narratiu

EL CAVALL ESPECIAL

Hi havia una vegada una granja situada molt lluny de la ciutat. Un dia, en plena primavera, una de les eugues que vivien a la granja va donar a llum a l'ésser més meravellós per una mare: el seu fillet poltre.

La mare euga, quan va donar a llum, es va adonar que el seu fill poltre no era igual que la resta perquè... li mancava una pota!! L'estada a la granja va ser força difícil perquè, passava el temps i ningú de la granja estimava a la seva pobra cria. No volien jugar ni acostar-se a ell perquè deien que era molt *raro*... Fins i tot la seva mare que va començar a tenir un sentiment de rebuig que feia que, el pobre poltre, cada cop estigués més desanimat.

Un dia, passejant per un llac, es va trobar a un ànec molt maco que, al veure'l amb el cap baix i amb un caminar molt lent, volia saber què li passava. Mentre passejaven junts, poc a poc, anaven parlant i s'anaven coneixent millor, fins a tal punt que, d'explicar-se tantes coses, van fer-se millors amics. La part negativa és que l'ànec no podia anar a la granja amb el cavall perquè estaria en perill, per la quantitat d'animals perillosos que voldrien cruspí-se'l. Així que van decidir emprendre camins diferents però sempre que volien veure's ho feien en aquell llac.

Va passar molt de temps i el cavall, que ja tenia 15 anys, va ésser obligat a fer una cursa molt perillosa i difícil. En aquella granja, quan els cavalls arribaven a aquesta edat els hi feien participar en aquesta cursa per decidir si el sacrificaven o bé se'l quedaven fins a la resta dels seus dies.

Els entrenaments per a aquesta cursa eren molt durs i, afegit a la minusvalidesa que patia el cavall en no tenir una pota, feien que l'ànim i l'autoestima del cavall cada cop fossin més petites. A més a més, la resta de cavalls li deien:

-No arribaràs a res!! És impossible que guanyis! Amb una pota menys no podràs guanyar!! Inútil!! -deien els altres cavalls d'una manera descarada.

33^è JOCS FLORALS 2021**Text Narratiu**

L'ànec, sempre que coincidia amb el cavall en el llac, comentava i animava al seu amic cavall que no fes massa cas i que continués esforçant-se al màxim, perquè estava més que segur que els bons resultats arribarien.

Va arribar el dia de la cursa del torneig i el cavall estava super nerviós. La inquietud per saber si el sacrificarien o no el tenia molt estabornit. Ja era l'hora i tots els cavalls estaven en el seu lloc preparats preparats per la sortida. En sentir el tret de sortida, el cavall va córrer i córrer, fent un esforça titànic. Als pocs mestres d'iniciar-se la cursa va assolir la 1ª posició. Però, quan estava a punt de passar un dels obstacles que hi havia a la cursa va ensopegar i va caure. Es va fer mal a una de les potes posteriors però, tot i així, continuà corrent. L'anaven passant els altres cavalls fins arribar a estar a la 5^{ena} posició. En un moment que va mirar a la grada de l'estadi on es feia la cursa, va veure el seu gran amic ànec i va recordar les seves paraules. Aleshores, mica en mica va començar avançant al quart, al tercer i al segon fins que... va quedar igualat amb el cavall en primera posició i... va guanyar per l'estirada final!!!!

L'ànec va anar corrents fins el cavall i li va donar una forta abraçada. Després, la resta dels cavalls van anar a demanar-li disculpes per tot allò que li van fer i van dir, ferint-lo contínuament. Ara bé, el que no esperava era veure la mare a la cursa. Tots estaven peneditos i després de tot que el que li van fer, com el cavall tenia molt bon cor i deia que tots mereixien una segona oportunitat, va ser capaç de perdonar a tothom i començar de zero.

Els viatges, els concursos i les curses es repetiren per la gran fama mundial que va assolir per ser un cavall amb una pota menys. Sempre anava acompanyat pel seu millor amic, l'ànec, que era l'únic que, tot i la seva minusvalidesa, creia en ell, l'escoltava i l'ajudava sempre. Així, el cavall va aconseguir formar una família molt atípica amb la seva mare, el seu gran amic ànec i ell mateix.

Moralina: si algú té una dificultat, discapacitat o alguna cosa semblant, has de que confiar, escoltar-lo i, sobretot, estimar-lo.